

محمد درویشزاده
قاضی دادگستری خراسان

نقد و نظری بر نظام ارزیابی و آمار عملکرد دادگستری

اهمیت و نقش آمار

یکی از رویدادهای قابل توجه چند دهه اخیر در عرصه علوم و فنون بشری ظهور ایده‌ها و روش‌های آماری است. دامنه تأثیر و به کارگیری تکنیکها و روش‌های آماری در تمامی زمینه‌های مختلف علمی و توسعه بخشی، بسیار گستردۀ است.

بر پایه روش‌های آماری، اصول گردآوری ارقام و اطلاعات آماری، نمایش دادن آنها، تجزیه و تحلیل و تفسیر، با روش‌های مختلف استنباط‌های آماری مورد بحث قرار می‌گیرد. به مدد این یافته‌های بشری می‌توان انبوه مشاهده‌ها و نتایج کار را مورد مطالعه قرار داد و قوانینی را که این پیش‌آمدانها از آن پیروی می‌کنند معلوم ساخت. جنبه عملی و تجربی آمار موجب شده‌است که این علم بتواند نقش بزرگ و اساسی در پیشرفت‌های علمی و جهات مختلف زندگی اجتماعی داشته باشد؛ لذا مدیران امروز امکان استفاده از اطلاعات پردازش شده زیادی را برای کنترل فعالیتهای سازمان مربوطه در اختیار دارند.

این اطلاعات برای اندازه‌گیری نتایج عملیات، مقایسه واقعی با استانداردها، مشخص شدن انحرافات و انجام اقدامهای اصلاحی - قبل از آنکه زمان بگذرد - به کار

گرفته می‌شود. در سازمانهای بزرگ، داده‌پردازی الکترونیکی و سیستمهای کنترل، تمام برنامه‌ها و کیفیت عملیات را مشخص می‌کند. و بنابراین هرگونه تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی در بخش‌های مختلف عملکردی، اداری و مدیریتی یک مجموعه گسترده مثل قوه قضائیه نیازمند اطلاعات آماری و تجزیه و تحلیل و تفسیر آماری به شیوه علمی است.

در این راستا به کارگیری تحلیلهای آماری توسط رایانه کمک مهمی در دسترسی به انواع تجزیه و تحلیلهای آماری و با سرعت زیاد دارد. از اینجاست که ضرورت بازنگری و تحول در نظام آماری حاکم بر دادگستری پیدا می‌شود.

کاستیهای نظام آماری موجود

نگاه مختصری به فرمهای آمار عملکرد تحت اقدام دادگستری که هر ماهه توسط شب و واحدها تنظیم و به مرکز ارسال می‌شود و نیز جمع‌بندی آنها توسط واحد آمار و رایانه [در بعضی از استانها جمع‌بندی و به اصطلاح رتبه‌بندی انجام شده ماهیانه از استان به شب استان اعلام می‌شود]. به خوبی این نکته را روشن می‌کند که در تهیه و تنظیم فرمها و نیز روشهای جمع‌بندی، اصول علمی مربوطه نادیده گرفته شده و اقدام واحد مزبور بیشتر به جمع‌آوری اعداد خام و کنار هم گذاشتن آنها یا رده‌بندی آنها بدون استفاده از روشهای آماری شبیه است. لذا تنها اطلاعات محدود و غیرمفید و صدالبته غیرواقع نمایی را به دست می‌دهد که به چند نکته کم‌اهمیت منحصر می‌شود. در حالی که اعداد خام حاصل از هر نوع تجربه و مشاهده تنها وقتی قابل تفسیر و معنادار هستند که با روشهای خاص آماری مرتب و منظم شده باشند.

مسلم است شیوه متداول آماری هیچ چراگی را برنمی‌افروزد. بلکه اساساً فرآیند برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری را هم به بی‌راهه می‌برد، چون برنامه‌ریزی بر پایه اطلاعات و آگاهی از فرصتها و تهدیدهای آتی انجام می‌شود و چگونگی استفاده از فرصتها و مبارزه با تهدیدها را مشخص می‌کند. اما در اینجا این پایه اساسی برنامه‌ریزی به لحاظ غیرعلمی بودن بسیار سست و لرزان است.

به عنوان نمونه در نظام آماری موجود برای ارزیابی عملکرد شعب دادگاهها تنها به شمارش تعداد پرونده‌های مختومه می‌پردازند، ولی به‌آنچه مختومه شده - از نظر حجم کاری که به خود اختصاص داده - توجه نمی‌شود. درحالی که واقعیت این است که پرونده‌های مختومه شده دارای طبقات مختلفی از نظر حجم و کیفیت کار می‌باشند. بعضی از پرونده‌ها ممکن است به‌نحوی باشد که تنها یک برگ کاری - آنهم کاملاً کلیشه‌ای - بر روی آن انجام شود اما بعضی ممکن است حتی بیش از هزار برگ کاری داشته باشد یا بیش از ده جلسه دادگاه را به خود اختصاص دهد. اما نظام آمار و ارزیابی موجود هر کدام از این پرونده‌ها را معادل یک واحد عملکردی محسوب می‌کند و برای مختومه شدن هر دو نوع پرونده یک درجه مساوی از ارزیابی و ارزش را قابل است!!

در این نظام تعجبی ندارد اگر مشاهده کنیم که بعضی از شعب که پرونده‌های نیم‌برگی رسیدگی می‌کنند به‌خاطر اینکه عدد حاصل از جمع عملکرد آنها بزرگتر از مجموع عملکرد شعبه‌یی است که پرونده‌های سنگین یا حتی متوسط رسیدگی کرده‌است؛ به عنوان شعب برتر در رده‌بندی قرار می‌کیرند.

همچنین تعجبی ندارد اگر بعضی واحدها دست به آمارسازی و پرونده‌سازی بزنند و به‌اصطلاح با جور کردن پرونده‌های نیم‌برگی - که خود تخصصی پیچیده است - سعی در پیشی گرفتن از یکدیگر در رقابت ناسالم موجود بنمایند. و نیز از همین مقوله است اگر افرادی که تحت این‌گونه ضابطه‌های ارزیابی عمل می‌کنند بدون پی‌جويي ريشه‌يی منازعات و قلع ماده فساد و فصل خصومت تنها به فکر مختومه کردن و راههای فرار و بستن پرونده باشند و آن وقت می‌بینیم بدون حل اختلاف ارباب رجوع پرونده او مختومه می‌شود و مراجعه کننده به ناچار مجدداً همان موضوع را از راه دیگر و با عنوانی دیگر مطرح می‌کند که البته احتمال برخورد مجدد به همان سیکل باطل قبلی وجود دارد و اگر هم گرفتار آن نشود درنتیجه برای یک موضوع دو پرونده تشکیل شده و در مجموع واردہ کل در هر سال نسبت به واردہ کل سال قبل که سنجدیده می‌شود رشدی حیرت‌انگیز مشاهده می‌شود و این سوال باقی

می‌ماند که اگر روند شتابان و افسارگسیخته افزایش پرونده‌ها به شکل کنونی - که با افزایش نرخ تورم هم سر برابری دارد - با همین آهنگ ادامه یابد؛ در بلندمدت و میان‌مدت در مقابل طوفان منازعاتی که در راه است قرار خواهیم گرفت! البته ممکن هم هست که مراجعه‌کننده پس از طرح چند پرونده و رسیدن به بن‌بست از ادامه کار منصرف شود ولی در این صورت قضاوت افکار عمومی درخصوص عملکرد این قوه چه خواهد بود و مهندسین افکار عمومی در قوه قضائیه چه پاسخی خواهند داشت، معلوم نیست.

و اما اینکه حاکمیت این شکل ارزیابی و آمار چه بلایی به سرآرمان احراق حق - که تابلوی ذهن قاضی است - می‌آورد. و چگونه انگیزه‌های عدالت‌جویانه را زیر چرخهای سنگین خود خرد می‌کند و هم به لحاظ شتاب آلودگی اجزای مجموعه در رسیدن به معیار مورد قبول سازمان - یعنی مختومه شدن هر واحد پرونده بالرزش مساوی آنها - موجب رواج سطحی‌نگری و ظاهرگرایی و قالب‌برستی در قوه قضائیه و درنتیجه منتهی به بی‌اعتباری علمی و حتی ملی می‌گردد و شاید دهها ضایعه دیگر از این دست به دنبال داشته باشد که همه اینها مباحثی است خارج از آنچه در پی آن هستم و در اینجا تنها می‌خواهم بر این نکته تأکید کنم که هر نوع پایه قراردادن این یافته‌های آماری - که واقعیت را نشان نمی‌دهد و عاری از اصول علمی است - برای برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری و تعیین خط مشیها و سیاستهای خرد و کلان؛ هیچ تضمینی برای هدایت مجموعه به سامان مطلوب ندارد.

البته ذکر این نقایص به معنای نادیده گرفتن تلاش بی‌وقفه و انگیزه‌های خداپسندانه قضات شریف و همچنین طراحان و مجریان نظام آماری موجود نیست و نقیصی هم بر آنها روانیست. بلکه صحبت از لزوم بازنگری در روشهای گذشته است، که تداوم حیات سازمانها همواره به بازنگری و بازسازی آنها بستگی دارد. بازسازی سازمانها از طریق هماهنگ کردن اهداف با وضعیت روز و اصلاح و بهبود روشهای رسیدن به این اهداف انجام می‌شود. و حتی می‌توان گفت بدون بازسازی هیچ سازمانی نمی‌تواند دوام زیادی بیاورد.

نظام آماری بسامان

در مسیر پایه‌گذاری نظام آماری علمی به نظر می‌رسد که گامهای آغازین آن می‌تواند به شرح ذیل باشد. و البته همهٔ اینها محتاج نقد و بررسی و کاوش آگاهان و خردمندان است و یقیناً حرف آخر نخواهد بود.

۱- اصلاح فرمهای آماری

فرمهای تحت اقدام مربوط به عملکرد ماهیانه شعب دارای نقایصی است که از ابتدا موجب می‌شود حتی داده‌ها و اطلاعات خام به صورت جامعی گزارش نشود. و تا چنین باشد هرگونه طبقه‌بندی و تجزیه و تحلیل اطلاعات مزبور اعتبار چندانی نخواهد داشت در ذیل به ذکر چند نمونه از نقایص مزبور اشاره می‌رود.

۱-۱- در فرمها جایی برای گزارش و تفکیک پرونده‌های مختومه‌یی که به موجب قرار از دور خارج شده‌اند؛ با آنها که به موجب حکم مختومه شده‌اند راهی پیش‌بینی نشده.

۱-۲- گزارش اصلاحی که نقش بسیار مطلوبی در ریشه‌کنی منازعات دارد - و شاید به خاطر همین بی‌مهریها آرام‌آرام از نظام دادرسی حذف می‌شود - در فرمها پیش‌بینی نشده‌است.

۱-۳- تفکیک مسایل حقوقی از کیفری انجام نشده به‌طوری که در یک ستون ملاحظه می‌شود به صورت مختلط از هر دو نوع مسایل پیش‌بینی شده‌است.

۱-۴- با وجود حذف بعضی از عناوین مثل - امور خلافی - از نظام قضایی هنوز ستون مربوط به آن در فرم آمار به قوت خود باقی است.

۱-۵- کلاً عناوین دعاوی و جرائم به صورت دسته‌بندی شده و جامع در فرمها لحاظ نشده‌است.

همه این موارد می‌طلبید که یک گروه کاری متشكل از قضات و مطلعین که احاطه کامل به عناوین جزایی و حقوقی دارند جهت تنظیم فرم آمار عملکرد به‌نحوی که جامع نوع دعاوی و جرائم و با عنوانهای ریزتری باشد اقدام کنند.

۲- تعیین ضرایب حجمی یا ضریب اهمیت

همان‌طور که گفتیم پرونده‌های مطرح در دادگستری از نظر حجم کاری که به خود اختصاص داده‌اند یکسان نیستند، بعضی ممکن است با یک یا چند برگ کاری مختصراً مختومه شوند و بعضی دیگر صدها برگ کاری و ده‌ها جلسه را به خود اختصاص می‌دهند و از انصاف و تدبیر بسیار دور است که در جمع پرونده‌های مختومه، وزن و حجم کاری آنها لحاظ نشود. لذا همان‌طور که در نظامهای آموزشی پیشرفته برای تعیین معدل تحصیلی دانشجو از «میانگین وزنی» استفاده می‌کنند و میانگین حسابی مورد عمل نیست، تا مثلاً نمره ۱۷ از یک ماده درس با حجم چهار واحد؛ مغلوب نمره ۱۸ از یک ماده درسی با حجم نیم واحد نگردد.

در دادگستری هم لازم است گروه کاری فوق الذکر که عناوین دعاوی و جرایم و فرم آماری را تنظیم می‌نماید؛ در مرحله بعدی و به گونه‌ای علمی به تعیین ضرایب و وزن مربوط به هر یک از عناوین احصاء شده بپردازد. به این شکل که مثلاً برای پرونده‌هایی که با یک جلسه رسیدگی مختومه می‌شود ضریب ۲۵٪ و برای پرونده‌هایی که معمولاً با دو جلسه رسیدگی می‌شود ضریب ۷۵٪ و ... ضریب‌های متعددی تعیین کنند که پس از تنظیم فرم آمار از سوی هر یک از شعب دادگاهها بتوان وزن عملکرد هر یک را با توجه به حجم کاری که مصروف شده است تعیین کرد.

۳- تعیین معیارها و شاخصها (استانداردها)

با توجه به اهداف موردنظر مجموعه دادگستری که در قانون اساسی و غیره آمده است باید شاخصهایی را طراحی نمود که فاصله وضعیت موجود را با وضعیت مطلوب نشان دهد و میزان تطابق عملکرد با اهداف را معلوم کند و همین‌طور شاخصهایی که بتوان همواره و به سرعت وضعیت کلی مجموعه را ارزیابی نمود و البته این شاخصها می‌توانند انواع متعدد داشته باشد و نکته دیگر اینکه منظور ما در اینجا مفهومی گسترده‌تر از شاخصی که در آمار مطرح است می‌باشد و شامل به کارگیری روشهای طبقه‌بندی و تحلیلهای آماری و ... که اهداف موردنظر را تأمین کند می‌گردد. اکنون به ذکر چهار نوع شاخص قابل طراحی می‌پردازیم.

۱-۳- شاخصهای اطلاعاتی محض: هدف از این دست شاخصهاتنها توضیح و نمایش وضعیت کنونی مجموعه است. اجزای این شاخصها با بررسی همه جانبه و جمع‌آوری اطلاعات خام از عملکرد هر شعبه که در فرمهای مربوطه آمده و با اعمال ضرایب اهمیت آنها؛ به دست می‌آید. طریقه آن هم می‌تواند استفاده از جدول توزیع فراوانی و تعیین درصد فراوانی طبقات و فراوانی نسبی و تراکمی و غیره باشد.

۲-۳- شاخصهای شناسایی مشکلات: در شاخصهای دسته اول به صورت غیرمستقیم و از طریق نشان دادن وضعیت موجود، امكان شناسایی مسایل و مشکلات وجود دارد. اما هدف این شاخصها مستقیماً متوجه شناسایی و نشان دادن مشکلات و خالیگاهها است. برای فرموله کردن این شاخصها باید ابتدا مشکلی را به صورت مجرد - مثل افت کیفیت و غنای علمی آرای صادره - شناسایی نمود، سپس وضعیت آن را در کل مجموعه از طریق طبقه‌بندی مجموعه نسبت به آن صفت تعیین نمود و نیز نسبت به تحصیل سایر شاخصها و اجزای مرتبط با آن اقدام کرد.

۳-۳- شاخصهای پیش‌بینی کننده: کاربرد این تحلیلها در تعیین علل بروز وضعیت موجود است. براساس این شاخصها برنامه‌ریزان و تصمیم‌گیران می‌توانند پیشنهادهای خود را دقیقتر و آگاهانه‌تر تنظیم کنند. همچنین قادر خواهند بود که از عوارض برنامه‌های در دست اجرا مطلع شوند و در این صورت است که تصمیمات بیشتر بر پایه واقعیات عینی اتخاذ خواهد شد و تنها با تکیه بر روشهای علمی است که دریافت پیامهای حیاتی در رابطه با اهداف عمده برنامه‌ریزان و مدیران ممکن می‌شود. مثلاً با استفاده از تحلیل‌های مطرح در بحث همبستگی و معادله خط رگرسیون و تابع همبستگی به آسانی می‌توان نشان داد که مثلاً تأثیر سیاست اجرای قانون نقل و انتقال دوره‌بیی قضات در کارآیی و اشتیاق به کار و صدور احکام متقن مثبت بوده یا منفی؛ یا اینکه پرداخت اضافه‌کار مخصوص در ساعت بعد از ظهر تأثیر مثبت یا منفی در کیفیت کار داشته است. - البته قبل از شاخصهای ارزیابی کیفیت طراحی و اعمال شده باشد.

حتی در روشهای پیشرفت‌های آماری ارتباط بین یک عامل با چندین متغیر قابل

استحصال است. مثال دیگری از کاربرد شاخصهای پیش‌بینی گذشته اینکه با کمک تحلیلهای آماری مزبور روند افزایش کل واردۀ سال - که ظاهراً در سالهای گذشته به صورت تصاعدی رشد داشته است - برای سالهای آتی پیش‌بینی خواهد شد و آن وقت تدبیر و طرحهای قابل دسترس برای مهار آن یا حداقل کنترل وضعیت قابل پیش‌بینی و برنامه‌ریزی برای تهیه بستر مناسب و امکانات موردنیاز سالهای آینده از هم اکنون راهکاری دور از انتظار نخواهد بود و البته روش است که تعیین این شاخصها هم نیازمند بحث و بررسی و تحلیل آگاهانه و علمی از وضعیت گذشته است و به کارگیری قواعد و حساب احتمالات در این میان بسیار راهگشا است.

۴-۳- شاخصهای تطبیق عملکرد با اهداف: مهمترین شاخصها می‌توانند در ارتباط با ارزیابی برنامه‌ها باشد. زیرا با فرض لحاظ شاخصهای اطلاعاتی و شناسایی مشکلات طبیعتاً و بسته به اهداف سازمان، برنامه‌ها و روش‌هایی به کار گرفته خواهد شد و یقیناً این برنامه‌ها هم با توجه به تکنایی‌بخشی، منطقه‌بی، ظرفیتها، نیازها، اولویتها و امکانات در زمان طراحی و از دید طراحان تعیین خواهد شد که چه بسا عملاً و بعضاً منتهی به وضعیت مطلوب و اهداف مورد نظر سازمان نشود. بنابراین تنها ارزیابی و کنترل دقیق و اساسی و با روشهای علمی است که می‌تواند پیشرفتها و کاستیها را نشان بدهد و تعیین کند که سیاستها و خط مشیهای اجراشده و مجموع عملکرد با اهداف مطلوب مجموعه همسو و همجهت بوده یا نه؟ و درجهٔ موفقیت در هر یک تا چه اندازه بوده است و تجدیدنظر در روشهای تا چه اندازه رواست و چه اهدافی را تأمین می‌کند.

برای به‌دست آوردن و اعمال این شاخصها لازم‌ست مستمرأً و پس از طی یک دوره کاری (مثلاً شش ماه) به جمع‌آوری اطلاعات خام از مجموع عملکرد و سپس طبقه‌بندی آنها و استنتاجهای لازم دست زد. مثلاً به پیوست این مقاله جدول توزیع فراوانی پرونده‌ها به همراه ترسیم منحنی توزیع مربوطه و نمودار هیستوگرام و نیز منحنی درصد فراوانی تراکمی مربوط به عملکرد سال گذشته استان خراسان (از جهت واردۀ) ارسال می‌شود. تحلیلهای مزبور - که با توضیحاتی مختصر و شاید هم

ناکافی - ارسال می شود؛ می تواند وسیله بی برای سنجش عملکرد واحدهای استان در ارتباط با امکانات هر حوزه از نظر تشکیلات و تعداد شعب دایر باشد. همین طور نشان می دهد که شاخصهای گرایش به مرکز و شاخصهای پراکندگی در چه وضعیتی هستند و البته کلیه پیامها و دریافتها و تحلیل و تفسیرهای ممکن که قابل استنتاج از این شکل طبقه بندی است آنقدر گسترده است که مجال مستقلی را می طلبد و در اینجا تنها برآنم که اصل امکان طبقه بندیهای علمی را نشان دهم ضمن اینکه همان طور که در ابتداء گفتم ضرایب اهمیت این ارقام اعمال نشده و تحلیلها نمی تواند خیلی معتبر باشد. و از مطالب ذکر شده معلوم گردیده که در باب تعیین ضابطه و استانداردها باید به «منصفانه بودن» و «واقع نما» بودن آنها اهمیت داده شود تا بتوان از آنها به طور کامل استفاده نمود. در غیر این صورت نظام آمار و ارزیابی دچار مشکل می شود و تشخیص انحرافات و تطبیق عملکرد با اهداف مطلوب سازمانی و اقدامات اصلاحی به درستی انجام نمی شود و مضاراً اینکه افراد و اجزای مجموعه هم اگر استانداردها را غیر واقعی و غیر منصفانه بدانند حتی المقدمه تن به کنترل نمی دهند و می دانیم که بدون کنترل هم هیچ برنامه بی به درستی اجرا نمی شود و در نتیجه عامل پویایی مجموعه مفقود می شود.

در خاتمه تأکید می کنم انتظار ندارم مجموعه مدیریت دادگستری هر فکر تازه و خلاق را مورد قبول قرار دهد اما به وجود آوردن فضای محرك خلاقیت و نوآوری در هر مجموعه نیازمند آمادگی مدیران برای شنیدن ایده های جدید است بلکه پویایی هر سازمانی محتاج استقبال از پیشنهادهایی است که خواستار تغییر شرایط موجودند و استقبال از پیشنهادها هم به معنای پذیرش صدرصد آنها نیست بلکه به معنای تجزیه و تحلیل دقیق و جدی پیشنهاد است و اینکه اگر پیشنهاد به کار گرفته نشد دلیل رد آن، با دقت برای پیشنهادهندۀ تشریح گردد و اظهاراتی نظیر «ما این فکرها را سالها پیش آزمایش کردیم و قابل اجرا نیست یا موفق نیست یا بررسی خواهد شد و ...» کافی به نظر نمی رسد.

جدول توزیع فراوانی پرونده‌های واردۀ استان خراسان در سال ۱۳۷۷

| ردیف | طبقات | فرابنده مطلق | درصد فراباندی نسبی | تراکمی فراباندی | درصد فراباندی تراکمی | نماینده هر طبقه |
|--|-------------|--------------|--------------------|-----------------|----------------------|-----------------|
| ۱ | (۸۰-۹۹) | ۲ | ۶ | ۲ | ۶ | ۸۹/۵ |
| ۲ | (۱۰۰-۱۱۹) | ۳ | ۹ | ۵ | ۱۵ | ۱۰۹/۵ |
| ۳ | (۱۲۰-۱۳۹) | ۴ | ۱۲ | ۹ | ۲۶ | ۱۲۹/۵ |
| ۴ | (۱۴۰-۱۵۹) | ۸ | ۲۴ | ۱۷ | ۵۰ | ۱۴۹/۵ |
| ۵ | (۱۶۰-۱۷۹) | ۶ | ۱۸ | ۲۳ | ۶۸ | ۱۶۹/۵ |
| ۶ | (۱۸۰-۱۹۹) | ۳ | ۹ | ۲۶ | ۷۶ | ۱۸۹/۵ |
| ۷ | (۲۰۰-۲۱۹) | ۴ | ۱۲ | ۳۰ | ۸۸ | ۲۰۹/۵ |
| ۸ | (۲۲۰-۲۳۹) | ۲ | ۶ | ۲۲ | ۹۴ | ۲۲۹/۵ |
| ۹ | (۲۴۰-۲۵۹) | ۱ | ۳ | ۲۳ | ۹۷ | ۲۴۹/۵ |
| ۱۰ | (۲۶۰-۲۷۹) | ۰ | ۰ | ۲۳ | ۹۷ | ۲۶۹/۵ |
| ۱۱ | (۲۸۰-۲۹۹) | ۰ | ۰ | ۲۳ | ۹۷ | ۲۷۹/۵ |
| ۱۲ | (۳۰۰-۳۱۹) | ۰ | ۰ | ۲۳ | ۹۷ | ۳۰۹/۵ |
| ۱۳ | (۳۲۰-۳۳۹) | ۰ | ۰ | ۲۳ | ۹۷ | ۳۲۹/۵ |
| ۱۴ | (۳۴۰-۳۵۹) | ۰ | ۰ | ۲۳ | ۹۷ | ۳۴۹/۵ |
| ۱۵ | (۳۶۰-۳۷۹) | ۱ | ۳ | ۲۴ | ۱۰۰ | ۳۶۹/۵ |
| جمع | پانزده طبقه | ۳۴ | ۱۰۲ | — | — | — |
| ۱- میانگین = ۱۶۸ | | | | | | |
| شاخص‌های گرایش به مرکز توزیع: ۲- نما = ۱۵۳ | | | | | | |
| ۳- میانه = ۱۴۰ | | | | | | |
| ۱- دامنه = ۲۹۷/۵ | | | | | | |
| ۲- متوجه قدر مطلق انحراف از میانگین = ۲۸/۵ | | | | | | |
| ۳- واریانس = ۵۲ | | | | | | |

توضیح در پیوست‌های بعدی آمده.

توضیح جدول توزیع فراوانی

۱- تعیین طبقات: چون محاسبه و داوری درباره نتایج حاصل از اعداد گردآوری شده و مشاهدات و آمار خام به دست آمده به خاطر تعداد و کثرت داده‌ها دشوار است مثلاً هزاران شعبه فعال دادگاه در کل کشور وجود دارد و هر کدام اعداد و ارقامی را از عملکرد خودشان اعلام می‌نمایند لذا بدون طبقه‌بندی آنها نمی‌توان تصویری مناسب از الگوی آنها و قابلیت و توانایی افراد به دست آورد - چون به خاطر سپردن همه افراد و اعداد غیرممکن است - لذا ابتدا طبق نظم و قاعده خاصی داده‌ها مرتب و دسته‌بندی می‌شوند که مهمترین روش برای طبقه‌بندی آنها تهیه جدول توزیع فراوانی است.

در جدول توزیع فراوانی پیوست به عنوان نمونه پرونده‌های وارد به حوزه‌های قضایی استان خراسان (۲۴ حوزه) در سال ۷۷ به این شکل طبقه‌بندی شده‌اند که فاصله بین کمترین وارد (۵/۸۱ فقره) و بیشترین وارد (۹۳ فقره) که برابر ۵/۲۹۷ فقره می‌باشد در پانزده طبقه به نحوی که اعداد هر طبقه با طبقه دیگر بیست شماره متولی فاصله دارد؛ گنجانده شده‌اند.

۲- فراوانی مطلق: در ستون بعدی جدول فراوانی هر طبقه معلوم شده یعنی در طبقه اول که کمترین مقدار وارد را داشته است مشخص شده که وارد دو حوزه قضائی در طبقه اول قرار دارد و مثلاً واره ۴ حوزه قضائی در طبقه هفتم قرار دارد و یا وارد یک حوزه قضایی در بالاترین طبقه که طبقه پانزدهم است قرار دارد.

۳- درصد فراوانی نسبی: از طریق تقسیم فراوانی مطلق هر طبقه به کل فراوانی (۲۴ حوزه) ضرب در عدد صد به دست می‌آید و مثلاً نشان می‌دهد ۹ درصد از کل حوزه‌های قضایی در طبقه دوم قرار داشته‌اند و یا ۲۴ درصد حوزه‌ها تنها در طبقه چهارم قرار داشته‌اند. درحالی که در پنج طبقه دهم تا چهاردهم هیچ حوزه‌یی قرار نداشته و طبقات مذبور تهی از فراوانی بوده.

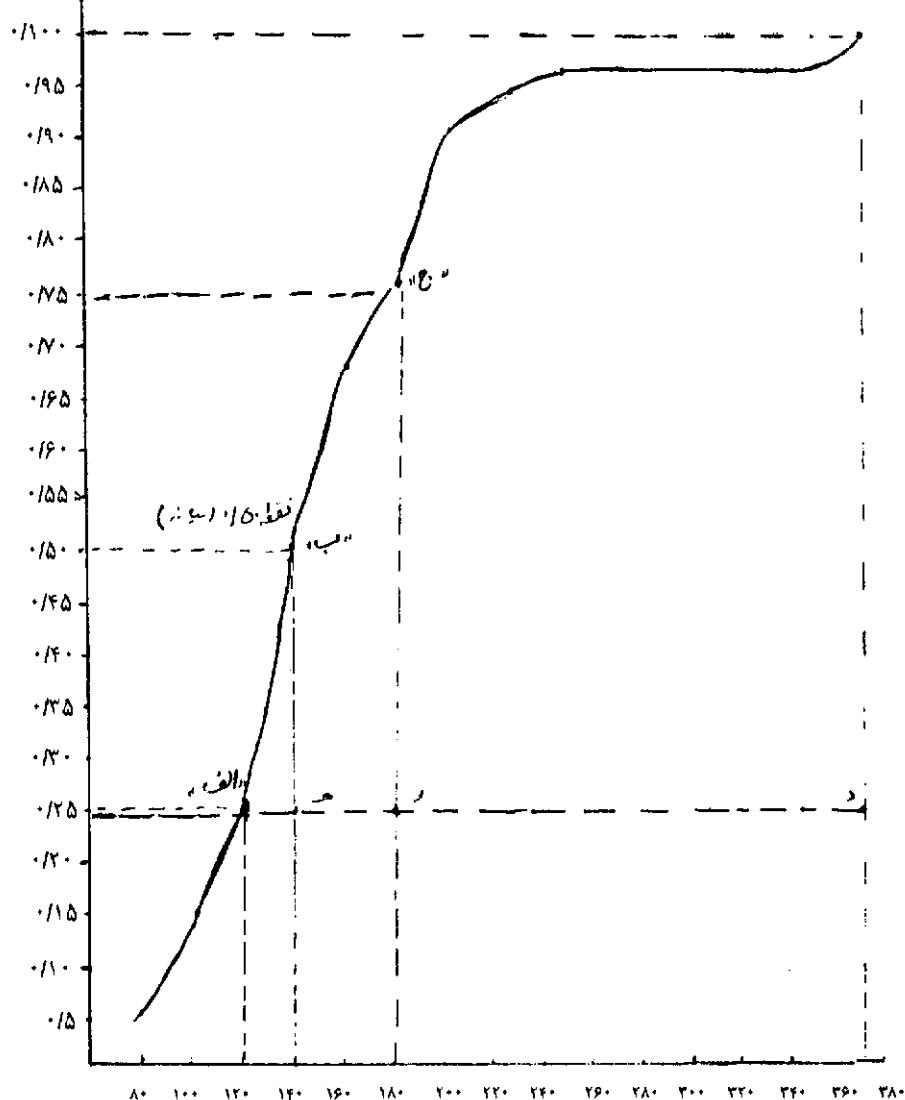
۴- فراوانی تراکمی: در ستون بعدی میزان تجمع و تراکم فراوانی تا هر طبقه

مشخص شده و آن از طریق جمع فراوانی هر طبقه با فراوانی های طبقات قبل به دست می آید و فی المثل نشان می دهد که سی حوزه قضایی (از سی و چهار حوزه) تا طبقه هفتم قرار داشته اند. و در هشت طبقه بالاتر تنها چهار حوزه قرار داشته اند.

۵- درصد فراوانی تراکمی: از طریق تقسیم فراوانی تراکمی هر طبقه بر مجموع فراوانی (۳۴ حوزه) ضرب در عدد صد به دست می آید و نشان می دهد که تا هر طبقه موردنظر چند درصد از فراوانیها قرار داشته لذا در جدول مذبور ملاحظه می شود که پنجاه درصد حوزه ها در طبقات اول تا چهارم قرار داشته اند یا ۸۸ درصد حوزه ها تا طبقه هفتم قرار داشته اند و درنتیجه ۱۲ درصد حوزه ها در هشت طبقه بالا قرار داشته اند و از این می توان نتیجه گرفت که چه قسمت هایی در استان از نظر تشکیلاتی نیازمند توسعه و تقویت هستند و در کجا تراکم کار بالاست و همین طور توانمندی های افراد و قابلیت های آنان از نظر نظام پاداش و تذکر قابل جمع بندی است.

همین طور شاخصهای گرایش به مرکز و پراکندگی توزیع فوق الذکر در جدول آمده که شرح و بسط آنها نیازمند مجال دیگری است و زمینه بحث و بررسی گستردگی را می طلبد ضمن اینکه به کارگیری اصول علمی مذبور محدود به موارد ذکر شده نیست بلکه بسیار می تواند گستردگتر و فنی تر باشد و با به کارگیری این روش هاست که می توان معلوم کرد بهترین موقعیت و آنچه می بایست انجام داد چیست؟ و هم در این تحلیله است که سیستم گزارش دهی متحول و پویا می گردد.

منحنی تعیین درصد فراوانی تراکمی



توضیح منحنی درصد فراوانی تراکمی

- ۱- در دستگاه مختصات مربوطه نقاط درصدی در محور عمودی و فراوانی مربوطه به درصد فراوانی تراکمی مربوطه در محور افقی آمده.
- ۲- در منحنی کلاً چهار نقطه «الف و ب و ج و د» معین شده که نقاطی است که در آنها به ترتیب ۲۵ درصد و پنجاه درصد و ۷۵ درصد و صد درصد فراوانی قرار گرفته با اصطلاح چارک اول و چارک دوم و چارک سوم و چهارم مشخص شده.
- ۳- فواصل هر یک از چارک‌ها با یکدیگر به شرح ذیل هستند.
 - ۱-۱- فاصله چارک اول با چارک دوم = «الف تا ه» = ۲۰ فقره پرونده
 - ۱-۲- فاصله چارک دوم با چارک سوم = «ه-تا و» = ۴۰ فقره پرونده
 - ۱-۳- فاصله چارک سوم با چارک چهارم = «و تا ذ» = ۲۰۰ فقره پرونده

نتیجه نصف حوزه‌ها از نظر تناسب کار با امکانات وضعیت نسبتاً مناسبی دارند و $\frac{1}{4}$ بعدی فاصله قابل توجهی با نصف اول دارد و فاصله $\frac{1}{4}$ آخر با بقیه بسیار زیاد است. و ...

* * *

من دلائل العقل، النطق بالصواب

سخن کفتن درست از نشانه‌های خردمندی است

امام علی (ع)